

Ὁ Ξενοφῶν εἰς τὴν Κύρου Ἀνάβασιν ἀναφέρει τὸν ἄγριον ὄνον, λέγων ὅτι εἴρηκαν πολλοὺς εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἀραβίας, καὶ ὅτι, 'ἐπεὶ τις διώκει, προδραμόντες ἂν εἰστήκεσαν' (πολὺ γὰρ τοῦ ἵππου θάττον ἔτρεχον) καὶ πάλιν, ἐπεὶ πλησιάζοι ὁ ἵππος, ταῦτά ἐποίουν· ὥστε οὐκ ἦν λαβεῖν, εἰ μὴ διαστάντες οἱ ἵππεῖς θηρῶν διαδεχόμενοι τοῖς ἵπποις. Τὰ δὲ κρία τῶν ἀλισκομένων ἦν παραπλήσια τοῖς ἐλαφεῖσι, ἀπαλώτερα δέ.'

Ὁ ἄγριος οὗτος ὄνος, Κουλάν λεγόμενος ὑπὸ τῶν Περσῶν, ὑπερβαίνει τὸν ἡμερον κατὰ τὸ ἕφος, ἔχων μακρότερα ὡς καὶ λεπτότερα τὰ μηρία, καὶ τὸ σῆμα γενικῶς χαριέστερον καὶ πλείον σύμμετρον. Ἡ χαιτή συνίσταται ἀπὸ κοντὰς ὀρθίους τρίχας, ὑπομαίρους, καὶ μαλλοειδεῖς. Τὸ χρῶμα τοῦ σώματος εἶναι ἀργυροῦν λευκόφαιον, με πλατεῖαν μέλαιναν σειρὰν, κατὰ τὴν ράχιν ἐκτεινομένην, ἀπὸ τῆς χαιτῆς μέχρι τῆς οὐρᾶς, καὶ διακοπτομένην ἐπὶ τοῦ ἔμου ὑπὸ πλαγίας λωρίδος, καθὼς εἰς τοὺς ἡμέρους. Κατοικοῦν δὲ οἱ ἄναγροι τὴν Κεντρικὴν Ἀσίαν ἀπὸ τὴν 48° βορείου πλάτους μέχρι τῶν ἀρκτικῶν συνόρων τῆς Ἰνδίας, καὶ μεταναστεύουν, κατὰ τὸν καιρὸν, ἀπὸ βορρᾶ εἰς νότον. Τὸ μὲν θῆρος εὐρίσκονται κοινῶς περὶ τὴν λίμνην Ἀράλ, τὸ δὲ φθινόπωρον, ἀγέλας ταμπληθεῖς συγκροτοῦντες, προβαίνουν ὑπὸ τὴν ὄδηγ' ἄν τακτικοῦ ἄρχοντος εἰς τὰ νότια μέρη, ὅπου φθάνοντες Ὀκτάβριον ἢ Νοῦμβριον, διαμῖνον ἔθλον τὸν χειμῶνα, ἐπανέρχονται δὲ πρὸς βορρᾶν περὶ τὰ μέσα τῆς ἀνοιξέως.

Οἱ Πέρσαι καὶ οἱ Τερταροὶ μεγάλως ὑπολήπτονται τὸ κρία τὸ ὄναγρον, εἰσίου δ' αὐτὸν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο κυνήγιον. Ὁ Ὀλεόςριος μᾶς βεβαιώνει, ὅτι ἴδεν τρισκοντα δύο ἄγριους ὄνους νὰ φονευθῶσιν εἰς μίαν ἡμέραν ὑπὸ τοῦ Πέρσου βασιλέως καὶ τῆς αὐτῆς του, τῶν ὁποίων τὰ σώματα ἐστειλῆσαν εἰς τὰ βασιλικὰ μαγειρεῖα τῆς Ἰσπαχάν· μανθινομεν δὲ καὶ ἀπὸ τὸν Μαρτίσλην, ὅτι οἱ κοιλιόδουλοι τῆς Ράμης ἐτίμων τὸ κρία τὸ ὄναγρον, ὡς ἡμεῖς τὸ ἐλεφειον.

Ἀπὸ τὸν Πλίνιον καὶ ἀπὸ τὸν Λίοντα Ἀφρικανὸν φαίνεται, ὅτι τοπάλαι εὐρίσκετο καὶ εἰς τὴν Ἀφρικὴν ὁ ἄγριος ὄνος, ὅθεν μετεκομίζοντο τὰ παχία πλώρια εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν ἀγοράν. Ἄλλ' ἔκτοτε οὐδεὶς περιηγητῆς ἀπῆντησεν αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ, καθόσον τὴν σήμερον ἐξεύρομεν, τὸ εἶδος τοῦτο περιορίζεται εἰς τὴν Ἀσίαν. Μάλιστα δὲ καὶ ἀπεσύρθη ἐκ τῆς Συρίας καὶ Μικρᾶς Ἀσίας, ὅπου πρότερον εὐρίσκετο.

Ἄλλὰ μολοντί στερεῖται ἀπὸ τὸν ἄναγρον τοῦτον ἢ Ἀφρικὴ, ἔχει ὅμως ἄλλα εἶδη, τὸν Ζέβραν καὶ Κουάγαν, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ πρῶτος διατρίβει ἐπὶ τῶν ὀρέων, ὁ δεύτερος γεννᾶται καὶ τρέφεται εἰς τὰς νοτίους πεδιάδας.

Ὁ Ζέβρας, ἢ Ὀναγρος Ραβδωτός, τοῦ ὁποίου βλέπει τὴν εἰκόνα ἔμπροσθεν ὁ ἀναγνώστης, μολοντί δὲν εἶναι ἴσως πάντῃ ἀνεπίδεκτος ἡμερώσεως, δὲν ὑπετάχθη, μ' ὄλον τοῦτο, οὐδ' αὐτὸς ἀκάμῃ εἰς τὴν δύναμιν

τοῦ ἀνθρώπου· ἐγιναν μὲν τινὲς ἐπιχειρήσεις πρὸς καταδόμασιν αὐτοῦ, ἀλλ' ὀλιγώταται μόνον ἐπίτυχαν, καὶ αἰταὶ πολλὰ ὀλίγον. Ἄγριος, ἰσχυρὸς, ταχύπους, καὶ ὠραίος, ἐλκεί πάντοτε τὸν θουμασμόν μας· περιτὸν ἦδελεν εἶσθαι νὰ τὸν περιγραφῶμεν· δυνάμεθα ὅμως νὰ εἴπωμεν ὅτι αἱ λωρίδες, αἱ μ' ἐξαισίον διατεταγμέναι συμμετρίαν, εἶναι εἰς μὲν τὸν ἄρρῆνα ὑποκίτρινοι καὶ μαῦραι, εἰς δὲ τὴν θήλειαν λευκαὶ καὶ μαῦραι. Εὐρίσκεται δὲ εἰς ὅλας τὰς ὀρεινὰς χώρας τῆς Ἀφρικῆς, ὅπου πολλοῖς γίνεται θήραμα τοῦ λίοντος, πολλοῖς δὲ καὶ τῶν ἀγρίων ἐντοπιῶν, οἵτινες παραπολύ νοστιμεύονται τὴν σάρκα του.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΑΤΑΡΑΞΙΑΣ.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ Ἰταλός, μεγάλη βόσανα περόσας ἀγογγύστως, καὶ δοκιμόσας ὀχληρὰ πολλὰ χωρὶς τὴν ἐλαχίστην ἀνυπομονησίαν, ἤρατήθη μίαν τῶν ἡμερῶν ὑπὸ τινος στενοῦ φίλου, ἂν ἤμπέριε νὰ κοινοποιήσῃ τὸ μυστικὸν τῆς ἀταραξίας του. 'Ναί,' ἀπεκρίθη ὁ γηραλός, 'ἐμπορῶ νὰ σὲ διδάξω τὸ μυστικόν μου, καὶ μολιστα θέλω τὸ κόμειν εὐχαρίστως. Ἄλλο δὲν εἶναι παρὰ τοῦτο, καλομεταχειρίζομαι τὰ ὀμμάτια μου.' Ὁ φίλος παρεκλεσεν αὐτὸν νὰ ἐξηγηθῇ. 'Μετὰ χαρᾶς,' εἶπεν ὁ ἐπίσκοπος. 'Εἰς ὁποιανδήποτε κατὸστασιν καὶ ἂν εὐρίσκωμαι, πρῶτον ἀναβλέπω εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ στοχοῶμαι ὅτι τὸ κυριώτερον ἔργον μου εἶναι νὰ ὑπόγω ἐκεῖ· ἔπειτα βλέπω κάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ ὑπενηθίζομαι πόσον μικρὸν αὐτῆς διοστῆμα θέλω κατέχειν μετ' ὀλίγον· τελευταῖον, στρέφω τοὺς ὀφθαλμοὺς ὀλέγγρα μου εἰς τὸν κόσμον, καὶ βλέπω πλῆθος ἀνθρώπων, οἵτινες εἶναι, κατὰ πάντα, δυστυχέστεροι ἀπὸ ἐμέ. Οἶτω, μανθῶνω ποῦ εὐρίσκεται ἡ ἀληθὴς εὐδαιμονία, ποῦ ὄλαι μας αἱ φροντίδες ἀνογκῆ νὰ τελειώσωσι, καὶ πόσον ὀλίγην αἰτίαν ἔχω νὰ γογγύζω ἢ νὰ στενοχωρῶμαι.'

ΟΛΛΑΝΔΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ.—Ἀκόμη [καὶ Ἄγγλος ἔμπορος ἦδελεν ἐκπλαγῆν, ἂν ἐβλεπε τὰς θουμασίους ἀριθμητικὰς γνώσεις ἀρχαίων γραμματικῶν εἰς Ὀλλανδικὰ λογιστήρια, καὶ τὴν ποσότητα περιπλεγμένων ὑποθέσεων, τὰς ὁποίας ἐξεμπεριδύνουν εἰς τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας,—τὴν τάξιν τῶν καταστίχων τῶν, τὴν ταχύτητα καὶ ὀρθότητα εἰς τὸ λογαριάζειν κατὰ τὰς ἐμπορικὰς συνθηεῖας καὶ συναλλαγμάτων διαφόρων ἔθνων, καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν ἀπ' αὐτοὺς ὀμιλουμένων γλωσσῶν· εἰς τὰ ὁποῖα δυνάμεθα νὰ προσδέσωμεν τὸ τακτικὸν καὶ μακροχρόνιον τῆς ἐκεῖ διαμονῆς τῶν, καὶ τὴν εὐκοσμον καὶ φρόνιμον αὐτῶν διαγωγῆν.

Πῶς γίνεται τὸ θῆλημα τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν οὐρανόν; Γίνεται ἰλαρῶς, ὑπομονητικῶς, προθύμως, ἐντελῶς. Ἄν ἐγίνετο ταυτοτρόπως καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ κόσμος ὄλος ἦδελεν εἶσθαι πλήρης εὐδαιμονίας.